

દિરેક સખી ખુદાતઆલાનો હોસ્ત છે.

સખી નર હાતમ.

છપાવી પ્રસિદ્ધતા. મોહમદ ખુલ્લ નકમાય દી,

એડીટર—નુરે મસ્લામ

મુદ્રણાલી પેળા—અમદાવાદ.

નં. ૧૪૪૩ દિવારી

આટલી પહેલી

પ્રતિ ૧-૦૦

મનહર મોન્ડી ન ગ્રેમઆ મોતીલાલ મણુપનગરી કા. મુ

પાનકાર નાકા—અમદાવાદ.

સીમાલ મો. પંચ. કા.

સખી નર હાતમ

હાતમ અને સખાવતના નામે સાથે આવે છે હાતમનું નામ જાણી સહીત્તે એક ભાગ થઇ ગયો છે મસ્લામ અને મુસલમાને પગલુ ઢલ મરકુક નથી બન્યું આ સખી નરનું નામ એરીઅલ્લગભગ તમામ કવમે અદબ અને મન સાથે લે છે લેકીન હા અરબનો એક સખી નર હતો એ કિપગત ધણા થોડાઓ તેના સ' ધમા કેમ વધુ જાણે છે ' હાતમતાઇ ' નો કીન્મો ખજાન્મા એ છે અને હીદની અનેક ભાષાઓમા તેના તર્જુમા થઇ ગયા આ એરીમા કાગસીમા, ગુજગતીમા, હીદીમા અને ઉરદુમા તો આ હીદ લખનારે તે જોયા છે. આ વધુ નથી પણ એક કદ્દીત વ્યા લખનાર હાતમની સખાવત અને તેની મહાદુરીના અજીઓ ગ અને વીચીત્ર કીન્સાઓ લખ્યા છે પણ તે વાચીને વાચનાગ્ના દાસ જે ગુચવાડા દિપત્ર થાય છે તે એ છે કે, તમજ પડતી નથી, હાતમને ઈન્સાન કહે કે, ફરી સ્તો '

હાતમ આ હાતમ (સ અ વ) ના થોડાજ વગસ પહેલા એટલેજ હાલતના જમાનામા "તર્થ" નામી કબીલાનો એક માનવત અને પ્રસીધ્ધ સદાગ હતો જેણે પોતાની સખાવત અને મહાદુરીના સખમે તમામ અરમમા નામના મેળવી હતી, તેનું ધર કોઇપણ વખતે પરીણા વગરનું રહેતું હતું નહી તે પોતાના કુટુંબનો સદાગ હતો અગ્ન મદદુઓમા બખીલી કરતા કોઈ અથબ વધારે ગણાતી હતી નહી અને દરેક શખ્સને પોતાની શરાહતને પુરાવો સખાવત માન્કને આપવો પડતો હતો. હાતમમા આ કમાલ તેની ઉનતીના ગીખરે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૮૩૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૨૧ ૧૨ ૨૧૮૫

વિષય ૬-૨

પહોંચી ગઈ હતી એટલે સંખ્યાવનમા તમામ અન્યસ્તાનમા ફોઈ
 /૬/ નેનો હરીક હનો નહી

પરોણાગનમા પાછીપાની કરનાગઓ અને પોતાના પગેણાઓ
 થે જેઓ સારી સલુક નહી કરતા, તેઓ મદનામ થઈ જતા હતા
 - અગમમા ચાર જાણીતા કબુસ હતા હનીયા, અગત, અમુલ અસવદ,
 અને ખાલીદ ખીન સફવાન. આ ભોકેના બદનામ થવાનો માત્ર એકજ
 સમય હતો. કે, યાનો તેઓએ પોતાના પગેણાઓ નાથે સાગી સલુક
 કરી નહી. અથવા તેમની પરોણાગન બગાડ કરી નહી

હતીયાના સમયમા એવુ કહેવાય છે કે, એક દીન તે પોતાના
 ગવાઝા ઉપર એકો હતો તેના હાથમા એક લાવડી હતી એટલામા
 એક અબ્બાઓ શખસ આવી લાગ્યો અને પોયો કે “ હુ તમારો
 મોણે થવા માગુ છુ

‘ ત્યાં ” હતીયાએ લાવડી તરફ ઇંસારો કરી કહ્યું. તમાની
 એનાથી ખમર લેનારો

અરકત એ માટે મદનામ થયો કે, તે પોતાના પરોણાઓની
 નામ કયાં કરતો હતો એક દીવસ તેને ત્યા ફેટલાક પરોણાઓ
 એ આવીને ઊતાગ લીધા, તેણે તેઓને પારેક ખાવા આપી અને જ્યારે
 તેઓ ચાલી ગયા તો પોતાના મીત્રો આગળ અરકતે વાત કરી કે
 “ કમખખત અવા ખાકે હવે, પારેક ગોટલાઓ સુધા ખાઈ ગયા ”

અમુલ અસવદ હઝરત પયગમ્બર (સ અ વ) ના સહાધી
 ઓમાથી હતા અને હઝરતઅલી (રદ૦) ના શાગીરદ હતા
 તેઓ એજ માટે બદનામ થઈ ગયા, કે એક દીન તેઓએ ફરીશને એક
 ખારેક આપીને કહ્યું કે, “અલ્લાહ તમને જન્નતમા પશુ એજ આપે”,
 તેઓ અકસર કહેતા સબળતા કે “ અગર અમે મોહનાગને આપ્યા
 કર્યો તો તેઓના જેવાજ ખગાય હાથે થઈ જઈએ

ખાલીદર્ખીન સદ્વાન ખીલા ફતના ઝમાનામા આગેવાન શ્રીમત અને શાન્ત્યના ઓધેદારોમાથી હતા પણ વણજ બખીલ હતા, જ્યારે પણ તેમના હાથમા કોઈ માનાનો સીકકો આવતો તો તેઓ તેને જોઈને કહે તે કે, ‘ તુ કયા સુધી એમજ ગમડ્યા કરશે તુને કેદ કર્ગને ગખીશ’ અને પછી તેને પેટીમા નાખી તાળુ મારી દેતા એક વખત કોઈએ તેમને પુછ્યું કે, ‘ તમાગ પાન તો ખરાનો ભેગો છે અને વસી ફવલત છે પછી તમે ખગ્ય કેમ કરતા નથી

‘ હા ’ તેઓ જવાબ આપતા ‘ મારી પામે મોટી ફવલત છે કાળ તેન કરના મોટા છે ’

હવ હાતમબાઈએ એ હાલત હતી કે, તેણે કરી રોહની પાન ધરોણાગત કરનામા પાછી પની કરી નહી અને કરી પણ કાઢપણ માગનારને પાછો કર્યા નહી ઇચ્છે આ ગખી તેના વગ્નાતમા લામે ને હાતમ કર્યા હતો મળી હતો, જેવા સગસ તેના કાએ હતા તેવીજ ખુશ્લા દીલતી તેની મમાયત પણ હતી ને કહતો હતો તેજ કર્ગને હતો લગ્નદિઆમા હમેશા તે જય મેળવીનેજ મયદ નથી મહાન આવતો હતો ને એક કતેહમદ મીપાહી હતો તે એક ખુશ્લા દીનથી આપનાર હતો તે મુઠાળલામા મચ્વી આગળ વધી જતો હતો કોઈની ઉપજ ન્યારે તે જીત મેળવતો તો હમેશા તેને છોડી દેતો તમામ અગ્ય રખીલાએ ગજબ માનમા વસી ખયગત અને મેહમાનદારી કરતા હતા હાતમ રૈજ્ઞ દશ ઉંટની દુરમાની કર્ગને હતો ફર દુરથી પગેણાઓ આવી તેના તાળુની આસપાસ ભેગા થતા મળતા હતા

શીયાળાની મોસમમા જ્યારે સખત ઠંડી પડવા લાગતી તો તે પોતાના ગુલામોને જગોજગ આખ સળગાવવાનો હુકમ કરતો હતો જેવી બુલના મટક્યા લોકો આવીને આશરો લે, તેનો કાયદો હતો કે દરેક ગીઝ તે આપી દેતો, કકત પોતાનો ઘોડા અને હવીયા

પોતાની પાસે રહેવા દેતો, પણ આ સાબાળ પણ સખાવતી બુનાની સખાએ તેનાથી લેવાઈ નહી, અને પોતાનો ચોટો પણ તેણે કુન્થાન કરી દીધો,

હીની બાઈઓ કદાચ હવે કહુંશે કે, 'પોડા' નખાવતમા આખી દેવો એ કઈ મોટી વાત હતી નહી, જે માટે હાતમના એટલા બધા વખાણુ કન્થામા આવે ? પણ અગ્નોના સખામા આ વાત યાદ ગખવા જેવી છે કે, તેઓ કુન્થામા પોડાને પોતાની સકંથી વધારે કીમતી બધકે અમુ'ય મતા તરીકે લખે છે, એક અગ્ન પોતાના જાન પગી સકંથી વધારે કીમતી ગતુ સમજે છે, અગ્ન દરેક વસ્તુ લુટાવી દેશે, ગુમાની દેશે જગ્યા કરી દેશે પણ તે પોતાના ઘોડાથી છુટો પડી શકેનો નથી હા, નો, લખવાની મનલખ એ છે કે હાતમ એવો નો સખી હતો કે અગર ઈન્દ્રામનો મુગ્ય પ્રકાગવાના એક એ સધકા અગાઉ કુન્થાની ગ્વશનીમા પ્રકાગતે તો અગ્નો તેને 'નખાવતનો દેવતા' માની લેતે એમા કોઇ પણ પ્રકાગનો શક છેજ નહી,

પોડા આખી દેવાનો બનાવ હાતમની સ્ત્રી બીનતેઅદરાએ વગ્નુચ્યે છે તેના કહેવા મુજબ 'હાતમની સખાવતનો ચમત્કારીક દાખલો તે જમાનામા ગ્નુ કર્યો કે અગ્નિગ્તાનમા સખત દુડાળ પડ્યો, ખાનદાન રાખાઓ લુગડા સુ'ધા વેચીને ખાઈ ગયા ખુદા માગ ધરમા હાલત એ હતી કે કંઈ ખાવા માટે હતુ નહી અને અમે બધા લુપ્પા હતા, બુખને લીધે અમને ઉધ પણ આવતી હતી નહી મારો બેટો અઠી અને બેટી સફાના બુખને લીધે ગડી ગડી બેતાલ થઇ ગયા હતા આખરે બને ગડી ગડીને મુઈ ગયા, આ વખતે હાતમ અહી તહીની દીલગરુ વાતો કરવા લાગ્યો કે જે સાબળી હુ બુખની તકલીફ બુલી જાઉં અને મને કંઈ સધોગે મળે અથવા ઉંચ આની જાય આ વખતે મને હાતમની ધણીજ દયા આરી ગહી હતી તેની હાલત બુખને લીધે ઘણી નાબુક થઇ ગઈ હતી એટલામા તેની

નજર આગણા તરફ ઉઠી તેને ક્રોધ આવતું દેખાયું આસ્તેથી ઉઠીને તે બહાર નીકળ્યો ત્યાં જઈને જુએ છે તો તેને એક બુખે મગ્ની સ્ત્રી દેખાઈ હાતમને જોતાજ તે પોકારી ઉઠી કે “ હાતમ ’ મારા બચ્ચાઓ કકલી કકલીને રડી ગયા છે અને કુતંગઓની માફક ગોર કરે છે ખાવા કંઈ નથી ”

‘ વાર્ હાતમે તેની કાંકલુદી સાબળતાજ જવાળા આપ્યા તમાગ બચ્ચાઓને અહીં લઈ આવો હુ તેમને ખાવાનું આપીશ ’

આ સાબળાને પેલી સ્ત્રી પોતાના બચ્ચાઓને લેવા ચાલી ગઈ અને હાતમ અંદર આવ્યો એટલે મેં માયુ ઉચક્યું અને અ ખોમા આસુ લાવીને કહ્યું હાતમ ! તમે આ બચ્ચાઓને ડયાવી ખવાડશો ? ખુદ તમાગ બચ્ચાઓ જુએ મરે છે અને તેમની ખુગી હાલત છે ” હવે તો અસ્થાઈના નમ છે ’ હાતમ પોકારી ઉઠ્યો

‘ હુ તેમને જરૂરજ ખવાડીશ અને તમને પણ ખાવા મળશે આ કહીને તે છગી લઈ આવ્યો અને પોતાના જન કરતા નહાલા ઘોડાને ઝમેલ કની નાખ્યો અને આગ સળગાવીજ રહ્યો હતો કે પેલી સ્ત્રી બચ્ચાઓને લઈને આની પહોંચી તરતજ હાતમે છગી તેના હાથમા આપી કે, આ લેઓ કાપો, જુ જો તમે ખાવો અને બચ્ચાઓને ખવડાવો ’ ”

જ્યારે તેઓ પેટ ભરીને ખાઈ ચુક્યા તો હાતમની સામે પણ પોતાના બચ્ચાઓને જગાવા જોગત ખવાડયું અને પોતે પણ ખાધું આ જોઈને હાતમ કહેવા લાગ્યો કે “ ધૂણી શરમતી વાત, છે અમે તો પેટ ભરી લઈએ. અને અમારા કપીલાવાળાઓ જુખમરો વેડે એટલું કહી, તે કુકુળના એકાએક ત્યાં પામે ગયો અને સત્રજાને ઉઘમાથી ઉઠાવીને પોતાના તખ્તમા લઈ આવ્યો સઘળાઓ આવીને માસની ઉપર તુડી પડ્યા. આ વખતે હાતમ ચાદર લપેટીને એક ખુણામા બેસી ગયો મવાડે હાડકા અને ખગીઓ સીવ ય કંઈ પણ

આફી રહ્યુ નહી. હાતમે આ માસમાવી એક દુકડોએ લીધો નહીતો
જો કે તે બધા કળા તે વધારે બુધ્ધો હતો ”

આ તો થોડો કાપી નાખવાની વાત હતી, પણ પોતાના ગળે
અને તે પણ શતરૂને આપી દેવામા હતમે જે દીલ દેખાડ્યુ તેનું
વર્ણન અમારા વાચનાગએ દીલચાપીવી વાચશે બનાવ એવો મન્યો
કે, કોઇ કબીલાવાળાઓ હાતમના કબીલાથી ચઢાઈ ડગીલડવા આવ્યા
હાતમે તગતજ પોતાના કુટુંબવાલાઓને ભેગા કરી તેઓથી વાવાની
તકવાઈ કરી, પોતે બાવો હાથમા લઇ લગકગની વચે જઈને ઉભા
ઢી ગયો હાતમના કબીલાવાળાઓએ શતરૂને રીકડા આપી તેઓના
પુક પકડી આવી હાલતમા દુશમનોના સગદારે હાતમથી તેનો બાવો
માગ્યો હાતમે તેની આ માગણીનો તગતજ ગ્રીકાર કર્યો અને પોતાનો
બાલો તેને આપી દીધો અને પોતે ધર તજ પાછો કર્યો

“ બજા આ તમે કયું ચુ ? ” હાતમના કબીલાઓએ તેનાથી
અજમ થઈને સવાવ કર્યો ‘ તમે તમારો બાલો દુશમનોના સગદારને
કેમ આપી દીધો અગર તે તમારીજ ઉપર પક્કી પાને તો તમારા
જીવવાની શી ઉમીદ હતી ? ”

“ એ તો ખર ” હાતમે હડે કનેજે જવાબ આપ્યો ‘ લેકીન
અગર આપણથી કોઈ કંઇ માગે, તો તેનો જવાબ ચુ અપાય ’ ”
એ ઉપરથી તમે જોઇ શકો છો કે, હાતમના અભિપ્રાય મુજબ કઈ
માગનારના સવાલનો જવાબ આપવાનો માત્ર એકજ રસ્તો હતો
અને તે એ કે તેની માગણીનો ગ્રીકાર કરવામા આવે ! ”

હાતમની આ સખાવતોને લીધે તેની જી બીન્તેઅદગ પોતાના
જાનથી કાયર હતી. અને દરેકની સાથે પોતાના ધણીના આ ઉડાઈ
પણાનુ રોડણ રડ્યા કરતી હતી તેના જીવનમાં જે છોકરા માલીક તેની
ઉપર મોહીત હતો એક દીન માલીકે એકાદની વ્યવેરી ખહેનને, તેના
વરની દરવાદ સાબળવા પક્કી કહ્યુ કે, “ બજા હાતમની સાથે તમે

નીભાવશે કેવી રીતે ? તે કોડી કોડી માટે તમને મોહતાજ કરી
સુકશે ”

આ વાત બીન્તેઅક્રાના મગઝમા ફસી ગઈ, અને જો કે, તે
એ બધાઓની માતા થઈ બુકી હતી પણ હાતમવી છુટા છેડા
કરના માટે તદ્દપાન થઈ ગઈ

અગ્નના ઝમાનામા ઇન્સામની અગાઉ આઓને આ વાતની
પુગતી છુટ હતી કે તેઓ પણ જ્યારે મગઝમા આવે, ત્યારે પોતાના
શવકોથી છુટા છેડા મેળવી શકતી હતી અને તલાક મેળવવાની
ઝીએ હતી કે તેઓ પોતાના તમુનો દવાગ કરી દેતી હતી એટલે
અગ્ન દવાને પુગવબણી હોય તો તે પચામ બણી ટરી દેતી અને
ઉત્તમણી હોય તો દહીંણ બણી ! એજ મુજબ હાતમની પગેતરે
પણ કયું હાતમ જ્યારે તમુબણી આવ્યો અને આ હાલત જોઈ તો,
પોતાના બેટા અગ્ને બોલાવીને પુચ્ચુ કે ‘ આ તારી માએ નુ મગઝ
કર્યો ? ’ ”

‘ એ કયું તે તન પોતેજ જુઓ છે ’ બેટાએ જવાબ આપ્યો
આખરે લાચાર થઈ હાતમ પાછો કર્યો અને નક્કીડની એક ખાણમા
તમુ નાખી પડ્યો

માનીડ વણેજ દવલતમદ શખ્સ હતો અને તેણે બીન્તેઅક્રગ
સાથે વાયરો કર્યો હતો કે હાતમવી તલાક મેળવો એટલે તે તમારી
માથે લગ્ન કરી લાદગ હવે બોગતેમે તલાકના દીવસેજ પચામ પરાણા
હાતમના તમુ પાગે આવી લાખ્યા અને ગબેતા મુજબ તેઓએ
ખાણાની માગણી કરી કેમકે તેઓને તલાકની તો ખબર હતીજ નહી
બીન્તેઅક્રગ તેમને જોદને મલગઈ ગઈ, અને શુ કયુ તેની તેને
કઈ સમજ પડી નહી દામીને માલીકને ત્યાં મોકલાવીને કહેવાયુ
કે ‘ હાતમનુ ઘર સમજી પચાસ પરાણા આવી લાગ્યા છે એ લોકો
માટે ખાવાનુ કઈ હોય, તો મોકલી આપો ’ વધુમા તેણીએ દાસીને

કથુ કે, ‘ અગર માલીક ગણબુશીથી કંઈ આપે તો, લઈને ચાલી આવજો અને અગર સહેજ પશુ નાગઝીના ચીનહો તેના ચેહગાપ જણાય તો, તરતજ પાછી ફરજો ’”

દાની જ્યારે માલીકના તખુમા પહોચી તો જોયું કે, તે દુધની મસ્કપ માયુ મુઝીને ઉઘ કાઢી ગયા છે તેને કિસીને ખીનતઅકનાનો સંજો પહોચાડયા વખુમા ઉમેર્યું કે ‘ આ વખતે આ લોકોને હાતમને ત્યા પહોચાડવાનું કામ સહેલું નથી માટે તેમના ખાવા પીવાનો મદદમન તો હોવાજ જોઈએ ”

આ સાબળનાજ માલીકની યુરી હાલત થઈ ગઈ મોટું પીટવા લાગ્યા, અને પોતાની દારી પીજવા લાગ્યો અને કથુ કે “ એજ ડાગણુમગ તો મે તુને હાતમથી તલાક મેળવવાની મલાહ આપી હતી મારી પામે હાતમના પરોણાઓની પરોણાગત કર્યા માટે કંઈએ નથી ખેચઃ આ સાબળીને દાની પાછી ફરી, અને આસીને પોતાના ગેલાબુને સયળી લડીડત ઢહી સભળારી સાબળતાજ તેણે કથુ કે હવે જ દોસ્તી હાતમની પામે અને જઈને ઢહે કે, તમાગ પરોણાઓ ને તમાગ તખુનો પનો માનમ નથી તેઓ અમારે યા આવીને ઉતરી પડ્યા છે માટે એક ઉટ અને દુધ તેઓની મેહમાનદારી રગવામા મોડની આપો દાસી આ સાબળી હાતમને ત્યા દોડી ગઈ, અને ત્યા જઈને સઘળી હકીકત બયાન કરી ‘ સરોચકમથી ’ હાતમે જવાબ આપ્યો અને તેજ વખતે બે ઉટણીઓ લઈને ત્યા પહોચ્યો, અને મેહમાનોની પરોણાગત શરૂ કરી દીધી આ હાલત જોઈ ખીનતે-અકગ પોકારી ઉડી કે ‘ હાલમ એ કાંજુને લીધે મે તમાગથી તલાક મેળવી છે એજ હાલત છે તો, તમે મારા બચ્ચાઓને ગળાના મુકી જશો ”

“અકનાસ ” હાતમે જવાબ આપ્યો “ તે આ વાતના પછ કદી વીચાગ કંઈ છે કે, જે ખુદાએ આ બચ્ચાઓ અને તમામ દુન્યાને પયદા કર્યા છે તેજ એમની રાજીનો પશુ બદોબસ્ત કરશે ”

હાતમની એડી સફાના મખાવતમા પોતાના પીતાના પગલા પગ ચાલનારી હતી હાતમે એવો નીચમ ગાખ્યો હતો કે દર વગ્ન પોતાના ઉંટોમાંથી એક ભાગ કાઢીને પોતાની આ વહાલી એડીને આ પી દેતો હતો અને સફાના એવી સખી દીવની હતી કે, પોતાનો ભાગ મરીએને અલ્લાહના નામપર આપી દેતી હતી આ હાલત નેહને હાતમ એક દીવ ગહેવા લાગ્યો કે, બેગી ઘરમા અગર બે ખરચાકે બેગા મગશે તો પતો કરી રીતે લાગશે હવે યાતો તું સલામથી કામ લે, યા નહીં હાથ રોકી લઉં ”

‘ પીતાશુ આ નેક ખસલતનો વાગ્મા તમેજ આપ્યા છે ’
એટલુ બોલી તે ચુપ થઈ ગઈ

હાતમના મગવાથી બની‘તય’ના તમામ કર્બીલામા એક કયામત તપ્પા થઈ ગઈ હતી એક કોલાહલ મચી ગઈ હતો બચ્ચા, જનાન ધરડા સવળા રડી ગઈ હતી હાતમનો નાનો ભાઈ બોલી ઉઠ્યો

“ બેસ બેસ છોકરા ” આ સાબળીને હાતમની મા ને તે વખતે જીવતી હતી પોકારી ઉઠી “ તુ થુ તેને સભાળવાનો હતો તાગમા અને તેમા જમીન આમમાનનો કર્ક છે હાતમની હાલત નો એ હતી કે જ્યારે તે જન્યા હતો તો ખુફાના સમ છે તેણે સાત ત્રીવસ સુધી દુધ પીધું હતું નહીં આદમે દીવમે જ્યારે મે પાડારામ બચ્ચાને દુધ આપ્યું તો હાતમે પણ પીધું ત્યાં નારી હાલત એ હતી કે એ એક આચલથી દુધ પીતો હતો અને બીજા પગ પોતાનો હાથ ગાળી મુકતો હતો. કે બીજી પી નહીં જાય ”

એક કવીએ હાતમની જીન્દગાનીમજા તેની સાચી તારીક આ પ્રમાણે કરી હતી કે ‘ જ્યા સુધી હાતમ જીવતો છે ત્યા સુધી મખાવત પણ જીવે છે અને જ્યાં હાતમ મરી જશે તો સખાવત હિપર પણ વીલાપ કરવામા આવશે ”

હાતમના મરણના લાગ્યા વખત પછી જ્યારે અરમગ્તાનમા ધરજામનો ડકો વાગ્યા અને અરમે કેટલાક મુમલમાન થવા લાગ્યા

ત્યારે ફેટલાક હજગતના વિરૂધતા કર્યા માટેત ધ્યાન થઇ ગયા દુઃખનોમા હાતમનો છોકરો અદી પીતહાતમ પણ હતો જનામે સગવરે કાયનાત [સ વ. અ.) એ જનામે અમીરે હજગત અલી (૨૬) ની મગ્દાગીમા તયના કબીલા સામે એક નાની ફવજ મોકલી હજગતઅલી (૨૬)ના આવવાની ખમર સાબળના અદી તો પેતાના બાલમચ્યાએને લઈને શામ નેગ્દ નહાની ગયો ત્યારે જનીતયના આત્મીએ જીગ્દલાગ થઈ ગયા આ લોકોની સાથેજ હાતમની મેડી અદીની બહેન સફકાના પણ હતી જયારે આ તમામ કયદીઓ જનામ સગવરે કાયનાત (સ અ વ) ની સામે હારીગ કરવામા આવ્યા તો મકદાના મકિની આગળ વધી, અને ડાઁ સાથે કલ્લુ કે

“માન પીતાછ મગ્લુ પામ્યા મારો હીમાયતી અને મદદગાર ફનીયાથી નહી ગયો અગર આપને મુનામીમ જણાય તો મને આજાદી જખશા અને મારે લીધે તમામ અગળના કબીલાઓના નામપર ડાકનગોડા નહી કેમકે માન પીતાછ કવમના સગદાર હતા તેઓ નીગધાગને ડાપાપાળુ આપતા નતા અને અપગધીને કતલ કરતા હતા પાડારીની ખચગદારી કરતા હતા નાચાગ અને ગરીબની હીમાયત કરતા હતા, મ કટમા સપડાયલાઓને મુમીયતથી છોડાવના હતા બુખ્યાઓને અન્ન આપતા હતા સલામ કરવામા પહેલા કરતા હતા, યતીમેની ખચગ લેતા હતા અને આક્રતના વખતે લોકોના મદદગાર અને સહાયક હતા કેઈ મગ્ગાઉ તેઓની પામ આવીને નીગશ પાછો કર્યો નથી હુ તેજ હાતમની મેડી છુ.” સબળીને આ હજગત (સ અ-વ)એ ફરમાવ્યુ કે “ હે મેડી, મુજોનો ઈરલમીઓના છે અગર તારા પીતા છવતા હોત તો અમે તેમની સાથે સારીજ વર્તણુક કરને ” એ પછી આ હજગત (સ અ વ સ)એ તેણીને છોડી મુકવાનો હુકમ આપ્યો અને તેને કલ્લુ કે “અગર કોઇ માનવ ત શખસ પડતી હાલતમા આવી જાય, અથવા કોઈ શ્રીમત ગરીબ થઇ જાય અથવા કોઈ વીધવાન અજાનોમા સપડાઇ

ગય, તો તેની ઉપર દયા કરજે” કેટલાક લખનાગએ જણાવે છે કે આ નેડ બાનુની સીદાગથી જનાય પયગઅગ (સ અ વ) એ નમામ તયના ડબીલાવાળાએને છોડી ચુક્યા એ પછી સફદાનાએ આ મહેગ્યાનીનો આભાગ માનવા અને તેના બદલામા દોઆ કરવાની આ હઝગત (ન અ વ) પાસે પરવાનગી માગી, હઝગત (સ અ વ) એ તેમ કરવાની ગળ આપી અને અમહાબને દુકમ આપેા કે તેની દુઆ મામળીને યાદ કરી લે સફદાનાએ આ પ્રમાણે દોઆ કરી ‘ અલ્લાહ તમારી નેદીએા તે નખસ સુધી પહોચાડે જે તેનો હક-દાર હોય અને તમને દાર્ઠ બદકાર અને કાળા હરદયવાલાનો મોહતાજ ડટે નહીં અને અગર કોઇ સખી કે મની કઇ નેમત છીનવી યેવામા આવે તો તમારી માગ્જને અલ્લાહ તેને તે અપાવી દે ”

હટાપાત્ર મેગવતાજ સફદાના પોતાના બાર્ઠ પાને શામમા જઠ પહોચી અને ત્યા જ ને ડહુ કે ‘ બાઇ, તમે તે શખ્મ (આ હ-ઝગત સ અ વ)ની પાસે તેની કમનદોમા તમાર ગગુ કમ, તેની અગાઉજ જઠ પહોચેા મે પોને ત્યા એવી નિદાયત અને સગ્યાઇ જોજ છે કે તેએા નજદીકનાજ ભરીપયમા તમામ મળવાનો પર કતેહ મેગવશે મે ત્યા એવા ગુજો જોયા કે હયગન હુ મે જોયુ કે તેએા ડકીગેને મીત્ર ગણે છે નાનાએાની ઉપર હેત ગણે છે મોટાએાનુ માન જળવે છે મે તેમના ડગતા વધારે કાઇને સખી જોયાજ નથી તથા તેમના જેવેા દયા અને મહેગ્યાની કરનાર પણ કોઇ જોયેા નથી માગ ખીયાવથી તો તમે ઝડગ જરૂને ખુદ તેએાની મવામા હાઝીર થજ જઓ અગર તેએા નખી છે તો જેટવી જલગી તેમની ઉપર હમાન લઇ આવો બહેતગજ છે અને અગર બાફશાહ છે તો અમાર કઇ અપમાન તો થવાનુ નથી ”

આ હઝગત અઠી ખીન હાનમના મુસલમાન થવાની કથા છે. જે દુકમા વગણવામા આવી છે (અનુભવ)

વખત અનુસાર દીનદાર સુસલમાનોએ પટવા લાયક
 સુનાજતે તમજા બ. જનાએ રસુલ (મ અ. વ મ.)

જકાકા ગર્મ હય બાગાં યા રસુલલ્લાહ
 તુલે હે શુભપે કુદકાં યા રસુલલ્લાહ
 હરા ને ખવાએ પરશાએ કિતનએ મહશાં,
 હુવા હય ચાકકે બેદાં યા રસુલલ્લાહ
 વાંહ લાલા ગાં જીસે આપને સબયાથા
 હે એક વાદીએ પુરખાં યા રસુલલ્લાહ
 કબી ને કવોમથી ખયરૂલ ઉમમ વોહી કસ્તિન
 હરેક નિગાહમે હય ખવાં યા રસુલલ્લાહ.
 હય અઝમ થેહ કે મિટાદે જહાંમે આપકા નામ
 તુલે હુવે હય મિતમગાં યા રસુલલ્લાહ
 હમારે સે કડો એહઆથે જીનકી ગરદન પાં
 વોહી હે ખર નરે પયકાં યા રસુલલ્લાહ
 જહાંમે જીન્કા ફરેરા તમામ ઉડતાથા.
 વોહી અલમ હય નિશુ સાં યા રસુલલ્લાહ
 લોહુસે અપને મહાખાને જીમકો ગીઆ થા,
 ઉજડ ચલાહય વોહ જુલાગાં યા રસુલલ્લાહ
 મેહ રનમે આપકી ઉમ્મતકી સિફ લાશે હંય
 લગાહુવા, હય ને અખાર યા રસુલલ્લાહ.
 થેહ બહ રહાહય લોહુ લાખુ બે જુનાહો કા
 ને ગિલ હય કુચઓ બાગાં યા રસુલલ્લાહ.
 હજારે બેકસો બે ગમગુસાં બેવાએ,
 હય નજરે ખજરે ખુખવાં યા રસુલલ્લાહ.

ગલા ને ખુશકથા હકલોચે માંકે કુંધ બજેર,
 ચલી હય ઉરપેશી તલવાર યા રસુલલ્લાહ.
 મુખદરાતકી યે હુરમતીહો મસજીદમે
 અબ અયસી ઝીસ્તસે હય આર યા રસુલલ્લાહ
 સુનાએ કિમકો કહાં બકે દારતા અપની
 હય કેન મુનિસો ગમખવાર યા રસુલલ્લાહ
 કહાસે લાએ ? કિધર ધુંડનેકો બાએ હમ,
 રફીકો ચારો મદદગાર યા રસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઅરતે ફાફકસે મુઠખેર આજ,
 કહા હેય હયદરે કરાર ? યા રસુલલ્લાહ.
 કહા હેય હઅરતે સિદ્દીકો હઅરતે ઉરમાં,
 કરે તદારકે કુફકાર યા હસુલલ્લાહ.
 કહાહય હઅરતે ખાલિદ ? કહાહે હઅરતે સા'દ
 કહા હય બા'ફરે તૈયાર યા રસુલલ્લાહ
 કહાહય આહ ? વો જમઘટ મુહાબિરીનકા આજ
 કિધર હય મજમએ અનસાર યા રસુલલ્લાહ
 ઉઠા ને દહર મે બેલીનીચોકા હંગામા,
 જહાસે ઉઠગએ દીદાર યા રસુલલ્લાહ.
 બતાઈએતો સહી કબેતક આપકી ઉમ્મત,
 રહે બલામે ગીરફતાર યા રસુલલ્લાહ
 હિલાઈએ લખે મોજીઝ તુમા ખુશકૈ લીએ,
 હય દીન આપકા બીમાર યા રસુલલ્લાહ
 જહાહો સાથ હઅરો વહાં તમન્ના બી,
 હો એક ગાશીયહ બરહાર યા રસુલલ્લાહ.

દરેક દીનદાર મુસલમાન ભાઈએ જરૂર વાંચવા લાયક પુસ્તકો

ક્રી રૂ. આ. પા.

છુતછાત, પેજ ૫૦ ની અતિ જરૂરી છે.	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મનું ખંડન અને ઇસ્લામનું મંડન	૦-૪-૦
આર્ય ધર્મની કમોટી	૦-૨-૦
તેજસ્વી દિલ્લેના પ્રકાશ	૦-૪-૦
કમીટીના મોહાના (નોવેલ છે.)	૦-૪-૦
કવમી લીડરની ઇસ્લામી સેવાઓ	૦-૨-૦
ઇસ્લામ-રીસાલા નં. ૧	૦-૦-૬
ઇસ્લામ રીસાલા નં. ૨	૦-૩-૦
નમાઝકા ફલાસફા	૦-૪-૦

આ સિવાય મુસલમાન ભાઈઓને ઉપયોગી પુસ્તકોનું
કુંક લીસ્ટ ફક્ત એક પોસ્ટ કાર્ડ લખીને મફત મંગાવો.

મળવાનું ઠેકાણું,

માસિક નુરે ઇસ્લામ ઓફીસ

સુધગરાની પોલ

અમદાવાદ.

જાહેર ખબર.

ઈસ્લામની બેહતરી આહનાર, મન્યાઈનેા મહદગા ઘણીજ નમ્રતાથી અને ચોખવટથી આર્ય ધર્મનું ખરું કરનાર, મુસલમાન લાઈચીને મગહળી, સસારિક, દરેક અખલાકી શિક્ષણ અત્યંત આદી લાખામા આપનાર અતિ દિલપસદ, મોજીલા અને લાખાની ખૂબી ધરાવનાર અશઅ વાયકવર્ગના મનને રજન પમાડવા રણુ કરનાર ગુજરાતના અક્ષરો અને ગુજરાતી લાખામા

નૂરે ઈસ્લામ.

માનિત દરેક ઈસ્લામી મહીનાના પહેલા અડવાડીયામા પ્રગટ થાય છે. ઈસ્લામની દાઝ હેથે ધરાવનાર દરેક મુસલમાને તરતજ આડકે થઈ ઈસ્લામી મામિકેને મદદ આપવા સાથે સવાબે દારેન હાસિલ કરવાજોઈએ

કાગળ છપાઈ અતિ સુદર ટાઈટલ પેજ વણુ અતિ મનોહર અને લપકાદાર છે

લવાજમ એક વર્ષ માટે.

હિદમા રૂ. ૮-૮-૦ હિદ ગહાર રૂ. ૮-૦-૦ નમુનો રૂ. ૦-૫-૦
“ નૂરેઈસ્લામ ” ઓફીસ, રે. મુઈગગની પોળ-અમદાવાદ

